

DIALOG DIREKT #102

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Den orangefärgade solen höjer sig sakta upp ur Atlanten. Jag är ute på en joggingrunda längs den vidsträckta sandstranden. Några enstaka människor promenerar eller tar sig ett morgondopp. Inga moln skymmer horisonten. Jag tycker om att se soluppgången direkt vid horisonten. Det inbjuder till meditation och eftertanke, något som lätt kan bli eftersatt i det hektiska livet hemma.

Hustrun har ordnat en välbehövlig solresa till denna turistö. Efter en ansträngande sommar och höst behövde vi båda lite vila och avkoppling. Vi har fått byta regn och rusk hemma mot sol och bad. Kanske gör vi en tradition av att bryta av den mörka hösten med ett besök i ljusare trakter. Ön har rikligt med vulkaner och igår var vi uppe på en aktiv vulkan. Det kan låta dramatiskt men en vulkan klassas som aktiv om den haft utbrott under de senaste 500 åren. För något hundratal år sedan skedde en ovanligt kraftig serie utbrott och man kan se spåren av enorma lavaflöden. Inför detta exempel på naturens krafter känner man sig ganska liten. Uppe på den sovande vulkanen finns en restaurang där man grillar maten på värmen från vulkanen. Även stenar på marken är så varma att man nästan inte kan hålla dem i handen. Där kan man tala om jordvärme. Kontakt finns där till den inre kraftkällan. Nya utbrott kan komma i en mer eller mindre avlägsen framtid.

Tankarna går till paralleller i samhället. Funderar på vilka sovande vulkaner på ett annat plan vi har att räkna med. Frågor som mat, vatten och energi är förvisso sådant som kan skapa spänningar mellan folk och

länder med framtida utbrott av oroligheter. Ett växande utanförskap för vissa grupper i samhället är ett annat område där spänningar uppstår.

Väl hemkomna, med lite färg i ansiktet, är vi snart inne i det rådande tempot.

Jag fann i datorn ett brev från *Sturla* i Oslo. Det kom i somras medan vi var i Caux. Jag missade det sedan när vi kommit hem. Förlåt *Sturla!* Här kommer det dock. Bättre sent än aldrig!

Selv om dette kommer litt sent, vil jeg gjennom DD sende en takk for Pingst-konferansen i Skeda, som Viveka og jeg fikk være med på. Det var berikende dager i en fin miljø. Til og med været var bra. Møtene var noe ustrukturerte men hadde en ande som gledet og inspirerte. Den enkle ærligheten og vitnesbyrde til medlemmene av New Sweden gjorde inntrykk. Det bragte fram ærlighet også i andre. - Så var det den første konferanse på lenge med nordisk deltagelse - Sverige, Danmark, Finland og Norge - samt Estland. Også det var lovende. De to somaliske familiene ga oss et innblikk i hva det er å være innvandrere i Norden. Vi så også deres glede over å være en del av MRAs gemenskap med sine barn. - En varm takk! Hvorfor ikke gjenta pingst-samling i Sverige neste år? Vi kommer gjerne.

Sturla Johnson, Oslo

Vem tar upp Sturlas utmaning om pingsten? Det skulle kännas tillfredsställande om vi kunde göra mer på en nordisk basis. Tillsammans kan vi ha mycket att ge, både till varandra och till andra.

Behovet av visioner

Under en resa nyligen träffade jag en vän som var bekymrad över hur personalen både på församlingens kansli och på det stora sjukhuset där hans fru arbetar är utbränd. Men det som bekymrade honom ännu mer var att de ansvariga på dessa ställen saknade vision för verksamheten. Min vän såg, med rätta tror jag, ett samband mellan utbrändheten och bristen på vision.

Paul Gundersen, som under senare år blivit mycket efterfrågad som talare för näringslivsfolk, skriver: "Detta med vision har varit centralt i de seminarier vi hållit i Baltikum, Polen, Ryssland, Sibirien. När **Barnevik** var här tog han starkt upp det. Det är en nyckel för MRAs framtid. Vision, en klar kallelse och en djup gemenskap av sådana som delar dessa är en oemotståndlig kombination."

Det har fått mig att fundera på om visionerna lever bland oss, läsare av Dialog Direkt. Jag tror att vi alla en gång fångats av en vision. För många har det varit att vanliga människor kan ha en andel i att skapa en ny värld genom att regelbundet lyssna till vad Han säger oss i vårt innersta i en stilla stund. Och där få anvisningar, gärna med hjälp av de fyra absoluten, om vårt eget liv och om världen omkring oss. Den visionen är allomfattande och kan tillämpas av alla överallt.

Men jag har funnit att det hjälper mig om jag konkret formulerar visionen för den verklighet där jag står. Då jag arbetade i industrin visste jag att visionen var att arbetare och företagare är menade att arbeta tillsammans för allas bästa. Det gjorde mig till brobyggare inom den industrin. Till slut formulerades den till att vara: "Industrin är inte menad att vara ett slagfält för klasskampen. Snarare är kapital, företagsledning och anställda menade att arbeta samman under Guds ledning för att möta människors behov av varor och tjänster, och göra det på ett sätt som ger djup tillfredsställelse."

Här i Arvidsjaur kom jag att arbeta med Teaterföreningen. Så småningom växte min vision för teatern och kom att uttryckas i en motion som vår teaterföreningen sände till Riksteaterns kongress 1998. Vi efterlyste pjäser "som inte bara realistiskt skildrar eländet och förflamningen i mänskliga relationer i familjen, samhället och världen utan

också konstnärligt och dramatiskt åskådliggör det mirakelelement som åstadkommer förlåtelse och försoning, leder till kreativa lösningar och får åskådaren att lämna teatern med tro på att han/hon kan bryta sin egen förflamning och finna sin roll i att forma en ny och bättre värld." Det var en formulering som Gud gav mig i en stilla stund. Motionen återgavs ordagrant i kongressprotokollet som gick till hela denna riksomfattande och unika organisation. Det gjorde också det tal jag höll, vilket sannoligen inte alla tal vid kongressen gjorde. Motionen och dess formulering kommer nu att diskuteras på nytt vid kongressen i vår i Växjö.

Förra året, då konflikten med och mellan samerna drastiskt kom till ytan och flera av våra församlingar i stiftet samtidigt led av svåra interna slitningar, fick jag i stilla stund visionen av en Försoning i Övre Norrland. Vi behöver lära oss vad försoning innebär och lyssna till människor som betalat priset för försoning. På ett mirakulöst sätt ledde detta till att Nya Zeelands förre justitieminister kom till Arvidsjaur och talade om arbetet för försoning mellan hans regering och landets befolkning. Han gav en utmaning om enighet som många här nu går och tuggar på.

När min stilla stund på morgonen är trög så är det visionen som tänder. Ofta helt oväntade tankar om konkreta åtgärder kommer med både utmaning och inspiration. Det är en oförtjänt Guds gåva som ger mening och trygghet åt dagen.

Lennart Sjögren

Jag har en liten rosa pamflett i handen. Den inbjuder till en konstutställning på Alnäs. Eva Duckert ställer ut tavlor under rubriken "Efter sorgen...". Utställningen pågår 9 - 17 december.

Med anledning av detta vill jag citera något ur ett brev som Eva's mamma skrev till mig tidigare i år. Hon hade just varit på besök hos Eva i Paris, och berättar om en utställning hon var med på.

Kyrkan i Etampes bjöd in till en konstutställning under temat "Inkarnation". Fjorton konstnärer ställde ut sina verk om Den Helige Andens uppenbarelse på jorden. Jag blev inbjuden till vermissagen. Det var med stor glädje och ödmjuk tacksamhet jag upplevde att Eva's tavla "Döden skiljer

oss inte åt" var den första som mötte besökarens blick.

Efter visningen inbjöds vi till diskussion om närvaron av den andliga verkligheten i modern konst. Det blev ett långt besök i kyrkan som fortsatte med att kyrkklockorna ringde till mässa.

Kyrksalen blev så gott som fullsatt. I slutet av mässan annonserades om "Oratorium för vår tid" som skapats av **Felix Liesiecki** och **Francoise Chauchat-Caubel**, båda två engagerade för Moralisk upprustning sedan många år.

Efter mässan bjöd konstnärerna på fortsatt samvaro i församlingshemmet.

Jag for hem tacksam över upplevelsen av att den andliga verklighet jag som ung fann i Oxfordgruppen och i Moralisk upprustning fortfarande lever och verkar. Den har burit mig i livets alla skiften.

Hilborg Måsen

Här kommer nu den utlovade utfrågningen av Jan. Frågorna har verkligen inspirerat Jan och orden bara forsar fram och inte saknas det vision inte!

10 frågor till Jan

1. Vem är du?

Jag måste ha undrat över den frågan själv och uttryckt den också någon gång. Till en av mina födelsedagar presenterade min fru Ingrid att kort med en kedja av ord som gav den initierade beskrivningen på vem jag är. Kort koncist men lite för personligt för DD, men om någon läsare skulle vilja veta ska jag gärna läsa upp det. Det näst bästa är min egen version. Jag är en ytterlighetsmänniska. Det ska vara antingen det ena eller det andra. Det som är mitt emellan är ointressant.

Som tonåring blev jag så besviken på människor. De höll inte vad de lovade. Min dobermann Ruff blev min bästa vän i vått och torrt. En som jag kunde lita på. Sen bestämde jag mig för att lära mig ca 13 yrken för att kunna bli oberoende av andra människor och klara allt själv. Gifva mig skulle jag inte göra förrän jag blev 25 år. Det var

så mycket att upptäcka. Detta uttalande föranledde min morfar att börja en övertalningskampanj, vilket bara eggade mig. Vid ett tillfälle sa jag till min envise morfar: "Morfar, kom ihåg att vi är släkt". Båda stödde vi oss på vad vi läst i Bibeln. Han blev 96 år och pigg och alert intill slutet och jag höll mycket av honom. Från jag var mycket ung har jag alltid gillat att vara med äldre människor. Fortsättningen är öppen för var och ens fantasi. Jag tänker leva till 120.

2. Vad är viktigt för dig?

Min barnatro. Min fru och barn. Alla mina vänner runt om i världen. Mitt arbete. Och en mening med livet.

Den som fått en barnatro har fått något som inte kan tas ifrån en. En tro senare i livet kan suddas ut av den ondes försåtliga attacker, men barnatron rår ingen på. Fru och barn har gjort mig till en dragligare människa. Nu tar barnen sats från större distans och med större träffsäkerhet medan Ingrid går in i intensivare närkamp. Vännerna hjälper mig hålla perspektivet uppe. Det är helt otroligt att man kan bo på en liten plats ute på den svenska landsbygden och ändå känna sig en del av det som händer runt om i världen. Ha förmånen att få leva ett friskt liv och hjälpa andra hitta vägen dit ger grunden för mitt meningsfulla arbete.

3. Vad tror du på?

Först tror jag att Gud skapade världen och att Han sände sin enfödde Son Jesus Kristus för att såna som jag skulle ha en chans att överleva. Jag tror på vad som sägs i Bibeln och därför lärt mig mycket utantill. Olika bibelverser kommer till mig allteftersom jag behöver det både i svårigheter och framgång. Jag tror att Gud leder och talar till mig. Har också upptäckt att Gud i sin fostran inte har den minsta respekt för pengar. Otaliga summor kan bara förstöras för att rädda en människa. Svårsmält för mig som lärt sig att ta vara på vart enda öre. Men Gud vinner alltid.

4. Vad är det viktigaste som hänt dig?

Ingrid! Som tonåring med en extrem syn på livet och med en otroligt aptit på bibelstudier kom jag till konklusionen att Gud utvalt en speciell flicka i hela världen för mig. Det gällde bara att hitta henne och det tog mig några år. I mina kretsar var detta ett hett samtalsämne och jag torgförde frikostigt mina idéer. Vad folk tyckte bekymrade mig inte för jag visste ju vad som gällde för mig.

Att få uppleva detta gå i uppfyllelse lyfte min tro fleramillimeter.

5. Vad är det roligaste du vet?

Finns inget. Det finns bara många roliga saker. Spela sällskapsspel, höra en god historia, paddla i solnedgången, försränning, fjällvandring, se barn uppträda, penetrera ett intressant ämne med goda vänner etc...

6. Vad tycker du är svårt?

Se goda vänner skiljas. Då lider jag verkligen. Att hålla mina fingrar bort från mina vänner när de går genom en svår kamp som kommer att ge dem nytt liv. Att värdesätta mina närmaste lika mycket som jag värdesätter andra runt omkring mig. Frågan om liv och död och lidande. För att nämna något.

7. Hur finner du inre ro och styrka?

En daglig kamp som jag inte kan säga att jag finner så ofta som jag skulle vilja. Bibeln och bönen naturligtvis och andra böcker som stimulerar mig att söka som t. ex **C.S. Lewis**. Andra vänners erfarenheter.

8. Vilken person beundrar du mest?

Ingen. Jag tycker om att läsa biografier eller skildringar om hur andra människor kämpat och vunnit, gått genom svårigheter och lärt för livet. Men det finns inte en enstaka person som jag ser upp till. Kanske beroende på att jag förr eller senare upptäcker mörka sidor hos personen. Då blir vi ganska lika allihop. Vi har alla bidrag att ge till varandra.

9. När gjorde du bort dig senast?

I jobbet. Talar med kunder hela dagarna. Och det är inte alltid jag kommer ihåg allting jag sagt. Sen finns det lättare och svårare kunder att hantera. En av de mindre lätta som slarvat med betalningen och jag gett kredit mot att denna skulle betala punktligt hade nu en obetald räkning. Varpå jag då påminner henne om hennes löfte. ”Men Du sa ju sist att Du skulle skriva upp någon stans så Du kommer ihåg. Nu har Du sänt varor som jag inte skulle ha och därför betalar jag inte”. Jag blev tyst en lång stund och försökte få spinn på hjärnan. - Vad som hände kan jag inte svara på Antero, för Du frågade bara när jag sist gjorde bort mig och det har jag erkänt. Sen måste läsarna ha lite kul och gissa. Står till tjänst om nyfikenheten blir olidlig.

10. Vad vill du berätta mer om dig själv.

Att jag nu hunnit till 60 (halvvägs) och är otroligt nyfiken på vad jag mer ska lära före jag kan ta mig an min livsuppgift som kommer vid 80. Jag tror nämligen (i motsats till allmänt vedertagen princip att man utbildas till ungefär 25 och sen ger sig i kast med sin livsuppgift) att under två tredjedelar lär man sig och formas för den uppgift man fötts in till i denna världen för att under den sista tredjedelen användas att genomföra den.

Jan Franzon

Styrelsen informerar

Styrelsen beslöt vid sitt möte 25 november i enlighet med förslag från förra föreningsmötet att ett öppet föreningsmöte skulle äga rum på Alnäs lördag- söndag 20-21 januari med början kl 14.00 på lördag t.o.m. lunch söndag. Program och information om anmälan kommer att utsändas senare.

Det återstår bara att önska dig, kära läsare en riktigt God Jul! Låt inte allt det praktiska som skall göras inkräkta på friden.

Antero